

Præstø Lokalhistorie

PRÆSTØ
KIRKEHALL
FOR NÆRVEDEN
FODRISTEN

Præstø Lokalhistoriske Arkiv & Lokalhistorisk Forening
for Præstø

18. årgang — Nr. 4. — december 2009

Indhold

Nye tider af Hans Chr. Thomsen	s.3
Jordens tavse flertal af Hans Chr. Thomsen	s.5
Støvets år af Hans Chr. Thomsen	s.11
Den store kornaffære af Knud Skovbæk	s.16
Arangementer	s.22
Bestyrelser	s.23

Udgiver

Præstø Lokalhistoriske Arkiv, Lindevej 45, Præstø 4720

Tlf.: 5536 3109. E-mail lokalarkiv@praesto.dk

&

Præstø Lokalhistoriske Forening

Formand Dorte Worsøe, Faksevej 8. Præstø.

Tlf.: 5599 37 24, E-mail: lystskovhuset@mail.dk

Redaktion:

Elsie Bjørklund, Ellerødvej 44, Ørslev. Tlf.: 5598 5068. E-mail:

troldbj@mail.tele.dk

H.C. Hemmingsen, Fasanvej 6, Præstø, Tlf.: 5599 2416, E-mail hcaebbet@hotmail.com

Hans Chr. Thomsen (ansv.) Egestræde 3, Skibinge. Tlf. tlf.: 5599 1494.

E-mail: hctka@mail.dk

For- og bagsidefoto: Gravstene på Skibinge kirkegård. **Foto:** Hans Chr. Thomsen
Præstø lokalhistorie udkommer 4 gange årligt. Medlemskab koster årligt 100 kr.

Indmeldelse kan ske hos Knud Holm Nielsen, Havnevej 12 præstø. Tlf.: 5599 1895.

E-mail: knuboholm@yahoo.dk.

Arkivets åbningstider: Mandag kl.15—19 og 1. lørdag i måneden kl.10—13

Lindevej 45, 4720 Præstø Tlf.: 55 36 31 09, E-mail: lokal@praesto-arkiv.dk

Nye tider

Hans Chr. Thomsen

Der sker noget underligt i disse år. Noget der ligner et nationalt mentalitetsskift i forhold til religionen og døden. På den ene siden kan museer og udstillingssteder oplyse, at interessen for religiøs kunst ikke bare er stigende men eksplosivt stigende, og de elektroniske medier flyder over med udsendelser om religion. Der udkommer bøger om, at vores kultur er kristen, hvilket kan diskuteres, eller postulater om at eksempelvis velfærdsstaten udspringer af kirken. I Tyskland taler man ligefrem om, at den sekulariserede kultur i disse år vender tilbage til kirken som den fortabte søn, som en reaktion mod det 20. århundredes materialisme og sekularisering. Og på globalt plan er der naturligvis den utrolig bogsucces Da Vinci Mysteriet og debatten i USA om intelligent design.

Uindviet jord

På den anden side står kirkerne halvtomme. I kirkerne i Præstø, Skibinge og Beldringe er det ikke noget problem at finde en siddeplads. En undersøgelse, som gratisavisen Urban

lavede i november 2006 på basis af 1.305 deltagere, viste at hver anden dansker – gentager: hver anden dansker – savner alternativer til den kristne kirkegård, når de skal begraves, og hver 6. vil helst i helt almindelig uindviet dansk muldjord. I Nordjylland arbejdes der på at få tilladelse til at foretage begravelser i en skov – en mulighed som længe har eksisteret i Tyskland. Og måske kommer der ny lovgivning på det område allerede i 2009.

På den ene side stiger altså interessen for religion – på anden side står kirkerne halvtomme, og folk vil i hedningejord. Det hænger jo ikke sammen. Hvad sker der?

Eksistentielt tomrum

Professor i middelalderhistorie, Brian McGuire, fortæller, at der blandt unge studerende er stor interesse for middelalderhistorie, men at det ikke primært handler om religions-søgning. Det handler snarere om, at middelalderen med dens religiøse temaer giver rum til at tale om de store spørgsmål i livet, og Middelalderen **er** troens tid,

og dybe spørgsmål falder så at sige i forlængelse af middelalderen selv. Tematisk beslægtet hermed siger forfatteren Peter Høeg i et interview (Berlingske Tidende 04.01.2007) "Jeg tror helt bestemt, at man kan være optaget af et åndeligt projekt uden at bekende sig til nogen religion. Guder og dæmoner passer ikke til mig". I julehandlen 2006 kom højskolesangbogen ind som en af topsælgerne, og sangene i den er jo ånd på vers.

Det ser åbenbart ud til, at en eksistentiel alvor er blevet mere eller mindre hjemløs i vores samfund, nu hvor den klassiske socialisme og liberalisme er blevet indlagt til observation på intensivafdelingen? Og der er mere. Begravelser i de ukendtes grav er på tilbagegang. Kistebegravelser er stigende på

bekostning af kremering.

Det gamle spørgsmål lød: hvem er jeg? Det ny udvider feltet med: hvor og hvordan hører jeg til? Eet svar herpå kunne man fornyligt læse om, i forbindelse med en fan af Brøndby Fodboldklub. Han ville i jorden med sin kiste malet i klubbens farver - himlen som en fodboldklub i superligaen? 1-0 til Brønby?

Hvordan ser nu alt dette ud i Præstø. En kendt "gravfitti" siger:

Her ligger min kone
forstyr hende ej
nu har hun fred
det samme har jeg

I det følgende skal vi forstyrre gravfreden en smule

Jordens tavse flertal

Hans Chr. Thomsen

HVIL I FRED, TAK FOR ALT, SOV SØDT. Marmorduerne sidder på stene-
ne med hovederne på skrå og ser på
indskrifterne og gravene. Ude på lande-
vejen farer bilerne forbi, som biler nu
gør. Her inde står de stumme sten med
deres duer, tekst og tal 1846-1907, 1869
-1921, 1916-1975 ... Sten ved sten,
grav ved grav, århundrede ved århund-
rede. Så meget levet liv de repræsente-
rer, så lidt der bliver tilbage. HVIL I
FRED, TAK FOR ALT, SOV SØDT.
Det er smukt, og Skibinge kirkes gamle
bygning står højt i landskabet omgivet
af sine døde.

På Svend Gønges Torv i Præstø står
der en anden sten. Den er der ikke me-
gen fred ved, hverken da den blev ind-
viet eller i dag. Hvad betyder den? Det
er der ikke mange, der kan svare på.
Her på kirkegården er der til gengæld
ingen problemer med tolkningen af
sten. De står række op og række ned.
De er alment accepteret, og her forstår
enhver, hvad de betyder, og under dem

ligger jordens tavse flertal.

Bondesamfundet

Den bonde- og landbrugskultur, der
har domineret Skibinge og Skibinges
område i århundreder, er godt repræ-
senteret. Der er slægter begravet – Cas-
persen på Bavnehøjgården og Sørensen
på Marendalshøj f.eks., som har været
her fra henholdsvis 1809 og fra 1600-
tallet og der er stadig nogle tilbage -
over jorden vel at mærke. I dagens
Danmark er sådan en stedbunden slægt
et sjældent syn i en tid, hvor slægt og
familier er spredt for alle vinde. Over-
hovedet er der mange familiegravsteder
på den smukke, lille kirkegård med de
ca. 800 gravsteder. Enkelte af dem
nævner kun det mandlige familieover-
hoved ved navn og stilling – resten er
tavshed. Den gik ikke i dag. Patriarker
er ikke, hvad de har været.

Kirkegårdssproget

Der er en mærkelig modsætning, som slår en, når man går rundt på kirkegården, mellem dødens tyngde og indskrifternes lethed – ”Hvil i fred”, ”Sov sødt” - og kirkegårdens havearkitektur understøtter disse indskrifter med sin harmonisøgnis og idyl. Døden er forskønnet, og kirkegården udstråler en nærværende tryghed, der er uden den eksistentielle smerte og angst, som dø-

den jo også handler om. Dermed har stedet sin egen ideologi så at sige - sit særlige sprog.

Kirkegårdssprogets forandring

Generelt kan man på kirkegårde iagttage et skift i indskrifterne på gravsten fra et religiøst til en mere verdsligt orienteret sammenhæng. Det svare fra skiftet fra en landbrugs- til en industrikultur. Ældre gravsten citerer ofte fra bibel og

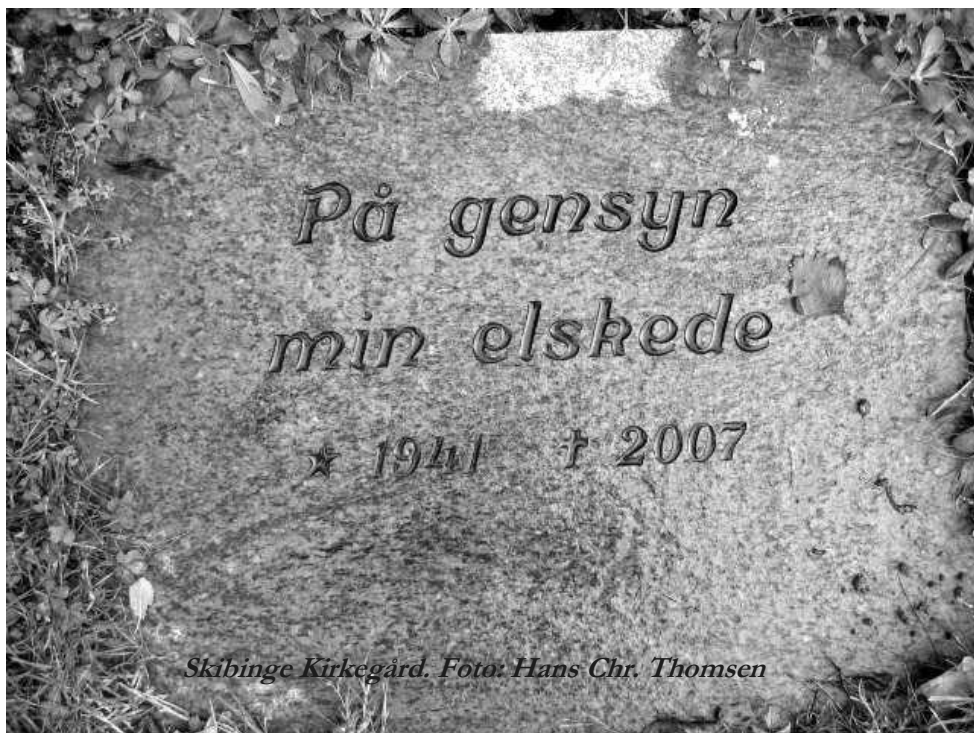

salmeligtere – nyere kan nøjes med de gængse omskrivninger af døden og et navn. I den forstand følger gravsten den almindelige tendens i samfundet til verdsliggørelse.

På samme måde er ældre gravsten mere snakkesagelige. De har som regel mindst fødsel, død og erhverv med – nyere kan være helt uden og f.eks. blot have: ”Far”, ”Mor” eller ”Faster”. Men der er naturligvis undtagelser, som når nogle gravsten på Skibinge kirkegård

tager afsked med et ”Go vind”, ”På gensyn min elskede”, ”Vi ses”.

Endelig kan man se, at størrelsen på gravsten bliver mindre. Det er næsten omvendt proportionalt med den økonomiske udvikling i samfundet – jo mere velstand, jo mindre sten. Hvad det handler om, kan være svært at sige noget kvalificeret om.

Døden i det 20. århundrede

Den franske socialhistoriker Philippe Ariès mener at kunne påvise en forandring i opfattelsen af døden i de vestli-

tid var døden et familieføretagende så at sige. Man døde omgivet af familie, venner og børn. I det 20. århundrede bortvises først børnene fra dødsværelset, så venner og bekendte. Til sidst

Skibinge Kirkegård. Foto: Hans Chr. Thomsen

ge samfund i 4 stadier fra antikken til i dag. Den kan kort beskrives som forandringen fra en fortrolighed med døden til en fortrængning af den. Ligesom oplevelsen af den forandres, ændres ritualerne omkring den. I lang

bortvises den døde selv, og døden bliver et hospitalsanliggende – til ”Mors (død) på stue 3”

Et lignende resultat er den danske historiker, Ditlev Tamm kommet til i sin bog ”Dødens Triumf”. Han taler bl.a.

Skibinge Kirkegård. Foto: Hans Chr. Thomsen

om, at indtil det 19. århundrede var døden et offentligt og et socialt anliggende. Nu er sørgetiden forsvundet. Han henviser til, at ældre mennesker evnede kunsten at dø, fordi døden dengang hang sammen med livet, i den forstand, at livet var en forberedelse til døden.

En landbobegravelse

Begravelsesskikkene på landet var omfattende i Danmark i 1600-1700- og 1800-tallet. Døden udgjorde et naturligt led i tilværelsen og forberedelserne til selve begravelsen strakte sig over

flere dage. Den involverede klokkeringning, der meddelte dødsfaldet og samtidig tjente til at jage de onde magter bort. Derefter blev den døde lagt på strå eller lighalm oven på et bord, eller nogle brædder på et par bukke. Således

henlå liget i 2 eller 3 dage, hvorefter der holdtes kistegilde, kistelægning eller ligklæde, dvs. at den nærmeste, kvindelige familie samledes for dels at ordne og klæde, dels at nedlægge liget i kisten. Kisten stod så åben i storstuen eller i

loen indtil umiddelbart før begravelsen. Dertil kom vågenætter, gravøllet blev drukket før begravelsen.

Den protestantiske kirkegård

For dem, der har besøgt italienske, katolske kirkegårde er det iøjefaldende, at døden

dér er tematiseret med langt større armbevægelser end her i den nordiske protestantiske kirkegård. Monumenterne er mere grandiose, og der er billeder af de afdøde. Historisk hænger billedløsheden hos os bl.a. sammen med det pro-

testantiske opgør med katolicismen. Som man kan læse hos bl.a. Henrik Stangerup i hans bog om Broder Jacob afstedkom reformationen et opgør med billederne i kirken – de blev dækket af kalk, og de danske kirker blev hvide.

Det tavse flertal

Med et paradoks er den ukendtes grav fraværende på en meget nærværende måde – den individuelle gravsten er væk, til gengæld er den kollektive græs

plæne nærværende. Her er døden grøn, og den slås af en kirkelig ansat. Den anonyme begravelse har i lang tid været dominerende, men er i disse år vigende. Men anonym eller ej: kirkegården sætter et fælles perspektiv for os alle: at forenes med jordens sande, tavse flertal.

Lad os runde af med nationalskjalden, Benny Andersen, forslag til egen gravskrift: ”Det var det”, og citere teksten på en gravsten i Slagelse: "NB! Husk at

Emil Aastrup 1837:

**Hold fastere omkring mig
med dine runde arme
hold fast, imens dit hjerte
endnu har blod og varme**

**Om lidt, så er vi skilt ad
som bærrerne på hækken
om lidt, er vi forsvundet
som boblerne i bækken**

Støvets år

Hans Chr. Thomsen

Støvets år

Der er ingen, der rigtig ved, hvordan det i alle detaljer hænger sammen. Men et er i al fald nogenlunde sikkert: fru Trøstrup ligger i en kiste i en muret krypt under gulvet i Skibinge Kirke. Der har hun ligget i over 300 år, og dermed er hun det suverænt ældste lig i Skibinge – og i den ny storkommune med måske? Hun har ligget der alene i alle de år, og i dag er der formodentlig ikke meget mere tilbage af hende end en smule knogler og lidt stofrester fra 1600-tallet. Men man kan ikke vide det, da man ikke kan komme ned til kisten uden at bryde gulvet op bag altertavlen. På kirkens sydside er der et glughul i soklen, men det er lukket med tykke, rustne jernstænger. Hullet slipper lige lys nok ned i krypten, til at givet et svagt indtryk af en massiv, gråhvid kiste og rummet omkring den med dets atmosfære af hengemthed og duft af kalk.

Til døden jer skiller ...

Frem til 1697 hørte Skibinge kirke under Kronen men krigen med svenskerne i slutningen af 1660erne slog bunden ud af den royale pengekasse, og kongen frasalgte krongods m.m. for at rette op på den skæve økonomi. I 1697 blev kirken solgt til Jens Olsen Trøstrup, hvorved den blev privatiseret. Hvem og hvad Jens Trøstrup var, er ikke til at vide (oplysninger er velkomne), men han må naturligvis have været velhavende og ønsket at sætte sig selv og konen et massivt efter- og gravmæle, så de også i døden kom til at høre sammen. Sådant kom det nu ikke til at gå.

Kirken var i hans eje frem til 1704, hvor den blev videresolgt til Nysø. Grunden til frasalget ER formodentlig, at Jens Olsen Trøstrup efter konens død fandt en ny samleverske, og i spændingsfeltet mellem livet og døden, må han have valgt livet og dermed fra-

Blik ned til krypten i Skibinge kirke. Foto Hans Chr. Thomsen

solgt både kirke og kone.

En særlig kirke

I 1908 søgte det daværende menighedsråd Nationalmuseet om lov til at jævne Skibinge kirke med jorden, fordi den var i dårlig stand. Ansøgningen blev ikke imødekommet. Nationalmuseet vurderede, at kirken hævdede sig over

flertallet af vore landsbykirker.

Fra samme tid blev gulvet bag orglet formodentlig fornyet. Det kan betyde, at menighedsrådet i forbindelse med planerne om at nedlægge kirken har besøgt fru Trøstrup. Man kan ikke vide det. De har ikke har berettet om noget.

Gitret til krypten i Skibinge kirke. Foto: Hans Chr. Thomsen

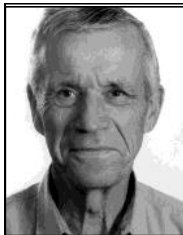
Et fragment

Fru Trøstrup ”overlevede” altså det daværende menighedsråd, men genforenet med sin mand blev hun aldrig. Hun ligger stadig ene med sin historie i kisten under gulvet i kirken som et fragment fra en svunden tid.

Oplysningerne i artiklen her står i gæld til Ole Sørensen fra gården Marendals høj. Slægten er den ældste i Skibinge og har været tilstede i området siden 1600-tallet – meget af tiden over jorden.

Skibinge kirke. Foto: Hans Chr. Thomsen

Den store kornaffære i Præstø

Knud Skovbæk

Helt tilbage fra ca. 1870 opstod der lokale foreninger af landmænd, der i fællesskab indkøbte foderstoffer og gødning og forestod salget af korn. Nogle steder havde man ingen bygninger, men måtte afhente varerne direkte fra f.eks. jernbanevogn. Andre steder havde man lejet sig ind i Brugsen eller i et lille pakhus.

Pakhusforening for Præstø og Omegn

Sognene syd for Præstø havde sluttet sig sammen i en pakhusforening for Præstø og omegn. Man kan se i en generalforsamlingsberetning, at det var sket før d. 28. maj 1915. Landsbyerne Skibinge, Ammendrup og Allerslev må via mejeriet Enigheden i Allerslev have optrådt lidt i fællesskab, måske mod betaling. Lundegård, Jungshoved og Bårse var andre kredse.

Pakhusforeningen for Præstø og Om-

egn havde lejet sig i hos en Kaj Petersen i Præstø, Der var vist både lager og kontor. De havde også ansat en bestyrer, der havde indbetalt en garantisum på 5.000 kr.

Lageroptælling

I november 1940 havde bestyrelsen foretaget en lageroptælling, der var næsten i overensstemmelse med bøgerne. Der verserede imidlertid stadig rygter om, at der manglede 2000-2400 tønder korn. 1 tønde korn er 200 pund altså 100 kg, det der kunne være i en kornsæk og det som man kunne bære på ryggen, også op ad trapper. Når korn blev transporteret var det altid i sække..

Bestyrelsen må imidlertid have været klar over at noget var galt, de anmeldte i alt fald bestyreren til politiet.

Transaktioner uden bilag

Ifølge Præstø Avis d. 29 maj 1941 erkendte bestyreren med det samme, at han havde lavet forskellige transaktioner uden bilag. I alt manglede der værdier for 70.000 kr., der ikke kunne gøres rede for.

Nu ved vi ikke, hvor regnskabskyndig bestyreren var. Men vi ved, at der dengang var et system med kornmærker uddelt til de mindre landbrug. De skulle så afleveres før køb af korn, og de kunne omsættes. Lidt som rationeringskort. Der var også et system med afleveringspligt af korn til særlig lav pris, medens frihandels korn var dyrere. Så der har været meget at holde styr på.

Stort røre

Den store kornaffære i Præstø vakte naturligvis røre i Præstø. De landmænd, der havde indleveret kornmærker til bestyreren mod senere at hente formålet korn, frygtede, at de kom til at sælge af besætningerne på grund af fodermangel.

Vagn Bro

Politimester Vagn Bro gik ind i sagen med en henvendelse til handelsministeriets kornkontor for at hjælpe landmændene med de forsvundne kornmærker. Om det lykkedes vides ikke.

Politimester Vagn Bro

Politiet satte en statsautoriseret revisor på opgaven til sammen med en mand fra landbrugsministeriets kornkontor at gennemgå de sidste 5-6 års regnskaber.

Dårlige regnskaber

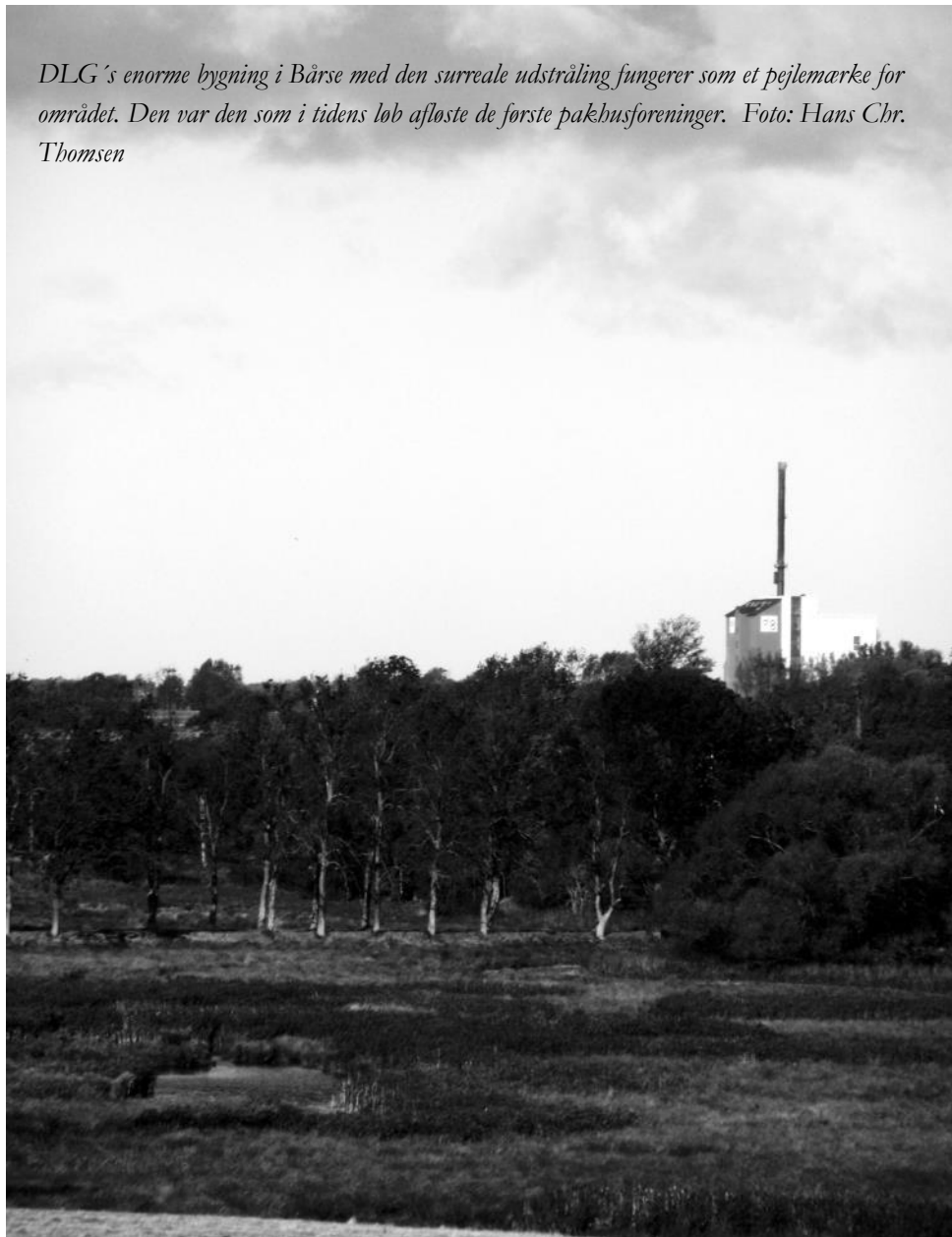
Regnskaberne var de slettest mulige, står der. Om opgaven med at passe regnskaberne var blevet en for stor opgave for bestyre-

ren, eller der var tale om bevidst bedrageri, ved vi ikke i dag, men bestyreren vedkendte sig alle de fejl, han blev beskyldt for. Og det var ikke lidt.

Fængsel

Falsk i 76 tilfælde til et beløb på 69.000

DLG's enorme bygning i Bårse med den surreale udstråling fungerer som et pejlemærke for området. Den var den som i tidens løb afløste de første pakhusforeninger. Foto: Hans Chr. Thomsen

kr. underslæb for 12.500kr og overtrædelse af kornloven og næringsloven ved at handle med ikke medlemmer.

Sagen var en tilståelsessag, og allerede d. 14. juni blev han idømt to et halvt års fængsel og skulle betale foreningen 76.345 kr. minus 5.000 kr., han havde indbetalt i garantikapital.

Bestyrelsen kunne hurtigt se, at det var foreningens endeligt. Men de slap ikke så let. De havde ikke søgt næringsbrev, som de skulle, når de handlede med ikke medlemmer. Ikke sørget for autoriserede forretnings bøger, 3 af bestyrelsen havde købt korn uden mærker, og en mand uden for bestyrelsen havde solgt mærker til bestyrelsen. Alle erkendte fejlene og fik bøder fra 50-300kr for overtrædelse af kornloven.

Det med at søge næringsbrev har de utvivlsomt slet ikke vidst, de skulle.

Det er helt sikkert, at det har været helt ulønnet at være bestyrelses medlem.

Alligevel blev de dømt for ikke at have søgt næringsbrev. Mon de samme regler gælder for vellønnede bestyrelsesmedlemmer i store selskaber i dag.

Generalforsamling

Første august 1941 var der generalfor-

samling i pakhusforeningen. 100 medlemmer var mødt op. Der var uro blandt medlemmerne. Den gamle formand var trådt tilbage, og formanden for Jungshoved Foderstofforening parcellist Jørgen Caspersen var tiltrådt som fungerende formand. Det oplystes at der var et underskud på 86.000 kr. Underskuddet kunne delvis dækkes ved at opkræve 25 kr. pr ko, og dem var der 1000 af. De 25 kr. var den tegnede garantikapital.

Det blev pålagt ledelsen at anlægge erstatningssag mod den afgåede formand. Medlemmerne havde dengang 1.000 malkekøer. Hvis Hastrup indregnes i området er der i dag 2 besætninger, halvt så mange køer, men større mælkeproduktion.

Kun Bårse overlevede.

Af de oprindelige 4 kredse i pakhusforeningen fortsatte kun Bårse i endnu 30 år for så gennem forskellige sammenlægninger først med Øernes Andel at havne i det, der i dag hedder DLG, der har bredt sig langt ud over landets grænser.

Hvem ville i 1941, da man måtte opsig lejemålet af et lille pakhus på havnen,

have troet at der på ruinerne af noget falleret gennem utallige sammenlægnin-
ger ville opstå noget, som de DLG byg-
ninger vi i dag ser i Bårse, kun er en
meget lille del af.

Sammenligning med i dag

For at forstå størrelsen af de beløb sa-
gen drejer sig om, må vi se lidt på løn
og priser. Over tid er varer blevet dyre-
re sammenlignet med arbejdskraft. I

1905 har jeg set i en dagbog at 20 tøn-
der korn kunne betale lønnen for en
voksen karl et år, så skal der nok lægges
kost og logi til, men alligevel. I 2009
kan de 20 tdr. korn betale en god dag-
løn (før skat).

I 1941 opgives timelønnen i industri og
håndværk til 1,76 kr. En stigning på 10
øre fra året før. Det må give en årsløn
på 3500 -4000 kr. Nu er vi ved at skulle
gange med 100.

Kornprisen har jeg ikke fundet, da no-

Kvægmarked på torvet i Præstø. Foto: Lokalhistorisk Arkiv. Foto Lokalhistorisk Arkiv

teringen var suspenderet under krigen
Men kornet har nok kostet 10-20 kr. pr
100 kg mod nu 70-80 kr.

Bedrageriet har altså haft en værdi af 20
års lønninger eller værdien af en lille
gård.

En almindelig gård på 50 tdr. land (27
ha) kostede 100.000 kr. med avl og be-
sætning.

Der er ikke nævnt mange navne i avis-
referaterne af sagen. Det er der heller
ingen grund til. Det har utvivlsomt

gjort ondt på mange bestyrelses med-
lemmer at blive slæbt i retten og dømt.

Kildemateriale:

Svend B. Karlsen: Andelsgrovvarehan-
delen i Sydsjælland og på Møn 1900-
1985. (DLG 1999)

Præstø Avis 1941.

Efterår i landbruget. Foto: Hans Chr. Thomsen

Arrangementer 2009 og 2010

Torsdag d. 3. december kl. 19. 30 i Bernhard

En aften om Frk.Ingerslevs Privatskole i Præstø

Torsdag d. 21. januar kl. 19. 30 i Bernhard

Preben Pedersen fortæller om Beldringe og over 30 års tjeneste i landbruget.

Torsdag d. 11. marts KL. 19 i Bernhard : generalforsamling.

Efter generalforsamlingen vil Hans Poul Kristensen fortælle om og vise billeder fra Enegårde.Det er optakt til årets landsbyvandring d.3.-6.

Lørdag d. 27. marts kl. 14 besøger vi Beldringe.

Torsdag d. 6. maj kl. 19. 30.

En aften om skulpturen " Skibet " på Svend Gønges Torv.

Vi mødes med billedhuggeren Bo Karberg ved skulpturen.Bagefter går vi op i mødelokalet,hvor Bo Karberg vil fortælle os om tilblivelsen af skulpturen.

Torsdag d. 3. juni KL. 19

Landsbyvandring i Enegårde. Medbring selv aftenkaffen.

I august kører vi en tur i egne biler til Stevns. Mere herom i et senere nummer af bladet.

Vi håber som sædvanlig, at se rigtig mange af jer til vore arrangementer. HUSK at sætte kryds i kalenderen.

På bestyrelsens vegne: **Dorte Worsøe.**

Præstø Lokalhistoriske Arkiv

Fmd. Lis Rathsach, Hjørnehusvej 21, 4720
Præstø. Tlf.: 5599 2626,
E-mail: lis.rathsach@c.dk

Arkivleder Ove Rye Jørgensen, Ugledigevej
19, 4720 Præstø. Tlf. 5599 6016.
E-mail: overye@post.tele.dk

Styrelsesmedl. Elsie Bjørklund,
Ellerødvej 44, Ørslev, 4760 Vordingborg
Tlf. 5598 5068. E-mail: troidbj@mail.tele.dk

**Styrelsesmedl. (For Lokalhistorisk For-
ening) Ole E. Hansen**, Ved Gadekæret 2,
Skibinge. 4720 Præstø Tlf. 5599 1464

Styrelsesmedl. Sanne Bolvig Larsen, Egely-
vej 3A, 4720 Præstø. Tlf. 5599 3068.
E-mail: bolvig@larsen.mail.dk

Styrelsesmedl. Bent U. Mortensen,
Spurvevej 9, 4720 Præstø. Tlf. 5599 1755,
E-mail: beum@dbmail.dk

Styrelsesmedl. Knud Skovbæk,
Nihøjvej 8, 4720 Præstø. Tlf. 5599 6142
E-mail: knud.skovbaek@digtele.dk.

H.C. Hemmingsen, Fasanvej 6, Præstø, Tlf.:
5599 2416, E-mail hcnæbbet@hotmail.com

Styrelsesmedl. Hans Chr. Thomsen, Ege-
stræde 3, Skibinge. 4720 Præstø Tlf.: 5599 1494.
E-mail: hctka@mail.dk

Lokalhistorisk forening for Præstø

Fmd. Dorte Worsøe, Faksevej 8,
4720 Præstø. Tlf. 5599 3724.
E-mail: lystskovhuset@yahoo.dk

Næstfmd. Ole E. Hansen, Ved Gadekæ-
ret 2, Skibinge. 4720 Præstø Tlf. 5599 1464

Kasserer Knud Holm Nielsen, Havnevej
12, 4720 Præstø. Tlf. 5599 1895. E-mail:
knuboholm@yahoo.dk

Best.mdl. Gurli Nielsen, Hestehavevej
77, 4720 Præstø. Tlf. 5599 1416

Best.medl. Bodil Møller, Juulsvej 33,
4720 Præstø. Tlf. 5599 3555

Suppl. Inge Knudsen, Jernbanevej 14
st.tv., 4720 Præstø. Tlf. 5672 5161.
E-mail: wesse@lic-mail.dk

Suppl. Ralf Søgård Mortensen,
Abilhøjvej 10, Tlf.: 5599 1407

Redaktør af ”Præstø Lokalhistorie”:
Hans Chr. Thomsen, Egestræde 3, Ski-
binge. 4720 Præstø Tlf.: 5599 1494.
E-mail: hctka@mail.dk

